

Дора Габе

Песен

Земята е от твойто слънце уморена,
иди си, летен ден, иди си, дълъг ден!
и стария ни дъб, и той е уморен,
безпомощно отпуснат, дъх едва поема.

О, топла лятна вечер! Още е небето
прозрачно и на запад кърваво, а ето,
видение ли, сън ли, грее в светлината
със друга светлина и нова, и позната

вечерница-звезда. Отварят чашки бели
към нея цвят до цвят,
в молитва къщите стоят, глави привели,
и сякаш божи дъх прегърна тоя свят.

КРАЙ

© Дора Габе

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11640>]